

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βέλπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρο-
γράφα ἢ δημοσιεύματα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λοῦσας δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὀδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκαστὴν ἀπό 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί θέλομεν διὰ τὰς Ἑλληνίδας. — Λουδοβίκος Παστέρ Δ'. (ὑπὸ κ.
Ἄννης Σερούτου). — Γαλήνη μετὰ τρυκυμῖαν (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωρ-
γιάδου). — Ἐν εἰκοσάημερον ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ΣΤ'. — Ἡ μήτηρ καὶ
τὸ παιδίον (ὑπὸ κ. Μαρίας Νεβῶ ἱατροῦ). — Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ
φιλοκάλου). — Φρεβολιανὰ νηπιαγωγοί. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή.
— Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΘΕΛΟΜΕΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

Ἐκ τῶν γνωμῶν καὶ τῶν ιδεῶν, αἵτινες κατ' αὐτὰς διε-
σταυρώθησαν καὶ παρ' ἡμῖν περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ προορι-
σμοῦ τῆς γυναικός, ἐκ τῶν σκέψεων ἅς Ἑλληνίδες τινὲς διὰ
τῆς δημοσιότητος διεκήρυξαν, ἐν ἀπελπιστικῶν ἐξάγεται συμ-
πέρασμα: Ὅτι μεθ' ὅλα τὰ παθῆματά μας, μεθ' ὅλην τὴν
σύγχρονον μόρφωσίν μας, μεθ' ὅλας τὰς νεωτεριστικὰς ιδέας,
αἵτινες κυκλοφοροῦν ἀνὰ τὸν ὀρίζοντα, μεθ' ὅλην τὴν ἀπαν-
ταχοῦ δράσιν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμοφύλων, ἡ Ἑλληνὶς κατὰ
μέγα μέρος ἐξακολουθεῖ νὰ μένη Ἀνατολίτις, ὡς ἄλλως τὴν
ἐχαρρακτήρισαν πάντες οἱ ξένοι, οἱ περὶ αὐτῆς κατόπιον ἐπιτο-
πίων μελετῶν γράψαντες.

Τὸ dolce farniente, τὸ νὰ ζῶμεν ἄνευ φροντίδων
καὶ μεριμνῶν εἶναι τὸ ἔμβλημα καὶ ὄνειροπόλημα μεγάλης με-
ρίδος ἐξ ἡμῶν. Διότι ὅπισθεν τῆς στερεοτύπου καὶ πομπώδους
φράσεως ἡ γυνὴ πρέπει μόνον νὰ δρᾷ ἐν τῷ οἴκῳ κρύπτεται
ἢ ἐξευτελιστικῆ δυστυχῶς ιδέα: ἡ γυνὴ δὲν πρέπει νὰ δρᾷ
πουθερά.

Καὶ ἔρωτῶμεν: αἱ Ἑλληνίδες ἔδρασαν νὰ ἢ ὄχι μέχρι
σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ; Καὶ ἡ τοιαύτη δράσις των ποῖα ἐπέφε-
ρεν ἀποτελέσματα καὶ εἰς τί συνοψίζεται; Εἰς τὸ νὰ ἐπι-

στατοῦν, ὅπως τὸ φαγητὸν εἶναι ἐγκαίρως ἑτοιμον καὶ γευ-
στικόν, ὅπως πᾶν πρᾶγμα εἶναι εἰς τὴν θέσιν του, ὅπως ἡ
τάξις καὶ ἡ καθαριότης βασιλεύη παντοῦ ἐν τῷ οἴκῳ.

Ἄλλ' οἷα δήποτε οἰκονόμος, πληρωνομένη ἀντὶ δρ. ἐξήκοντα
τὸν μῆνα, δύναται χωρὶς νὰ εἶναι οἰκοδόσποινα καὶ σύζυγος
καὶ μήτηρ τέκνων νὰ ἐκτελέσῃ πολὺ τακτικώτερον, πολὺ τυ-
πικώτερον καὶ μεθοδικώτερον τὸ καθῆκον τοῦτο, ὅπισθεν τοῦ
ὁποίου αἱ Ἑλληνίδες μας ὀχυροῦνται, ὡς στρατηγοὶ ὅπισθεν
τῆς πανοπλίας των.

Θὰ παρεδεχόμεθα τὴν ἀποκλειστικὴν καὶ εὐεργετικὴν δρᾶ-
σίν των ἐν τῷ οἴκῳ, ἐὰν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας ἕως τὴν ἄλλην
ἐβλέπομεν ἐκδιωκομένας ὅλας τὰς μαγειρίσσας καὶ θαλαμη-
πόλους, πλυντρίκας καὶ σιδηρωτρίκας, τροφούς καὶ παιδα-
γωγούς ξένους, ραπτρίκας καὶ μοδίστρις, ὅλον αὐτὸν τὸν
συρφετὸν τῶν μισθωτῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν μητέρες καὶ θυ-
γατέρες κατένεμον μετὰ τῶν τῶν ἐργασίαν τοῦ οἴκου· ἐὰν
ἡρμυοῦντο αἱ ὁδοὶ Ἐρμου καὶ Σταδίου ἐκ τοῦ πλημμυροῦντος
αὐτὰς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν γυναικεῖου πληθυσμοῦ· ἐὰν ἡ μέταξα
καὶ τὸ βελούδον ἀντικαθιστῶντο ὑπὸ βαμβακερῶν εὐθηνῶν
ὑφασμάτων· ἐὰν τὰ διὰ τὸν στολισμὸν γυναικεῖα εἶδη ἀπε-
τέλουν βιομηχανίαν οἰκιακὴν· ἐὰν αἱ δαπανώμεναι ὄρασι εἰς
flirt καὶ εἰς ἀνάγνωσιν ἀνουσίων μυθιστορημάτων κατηναλί-
σκοντο εἰς τὴν κατ' οἶκον ὑπ' αὐτῶν τῶν μητέρων καὶ ἀδελ-
φῶν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων. Τότε βεβαίως θὰ ἐξυμνοῦμεν
καὶ ἡμεῖς τὴν τοιαύτην τῆς γυναικός δρᾶσιν καὶ οὐδὲν πλεόν
αὐτῆς ἠθέλομεν ἐπιζητήσῃ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ, ἐκτὸς εὐκριθμοτάτων ἐξαιρέσεων, ὅλος διό-
λου τὸ ἐναντίον συμβαίνει, ἐπειδὴ βλέπομεν τὴν νέαν γενεάν,
δικαδεχομένην τὴν παλαιὰν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς καὶ χείρονας
ἔρους τῆς γυναικεῖας ἀπραξίας καὶ ἀναλγησίας καὶ ἐντὸς τοῦ
οἴκου καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ
πεισθῇ ἡ γυνὴ περὶ τῆς ἀτομικῆς πρώτιστα ἀξίας καὶ χρῆσι-

μότητός της, περί της εν ίση μοίρα ικανότητός της προς τον άνδρα, παρ' ου τὰ πάντα συνείησε να προσδοκῇ.

Πρέπει να ἐνοήσῃ ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐπρόκεισε μὲ νοῦν ἐξ ἴσου ἐπιδεκτικὸν μορφώσεως πρὸς τὸν ἀνδρῖκόν καὶ ἐξ ἴσου παραγωγικὸν ὡς τὸν ἐκείνου. "Οτι αἱ χεῖρες της δὲν ἐπλάσθησαν μόνον ἵνα φέρωσι χρυσοῦς καὶ ἐκ πολιτῶν λίθων κρίκους, διὰ τοῦ ἰδρωτὸς ἄλλων ἀποκτωμένους, ἀλλ' ἵνα ἐργάζωνται καὶ ἀποδίδωσιν ὅχι μόνον ὕσων αὐταὶ ἔχουν ἀνάγκη, ἀλλὰ καὶ ὕσων δύνανται νὰ δημιουργήσουν τὴν εὐτυχίαν τῶν οικειῶν των. Πρέπει νὰ ἐνοήσουν καὶ νὰ πεισθοῦν ὅτι εἶναι, ἐξ ἴσου καὶ ἐν ἴσοις δικαίωμασι τέκνα τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ὁποίας δύνανται νὰ συντελοῦσιν ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ των καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων των.

Πρέπει τέλος νὰ διασκεδασθῇ ἄπαξ διὰ παντὸς ἡ πεπλανημένη καὶ σαλευρὰ γνώμη, ἣν ὄλοι ταῖς ἐμπνέουν, ὅτι εἶναι μόνον ἐγκαλλώπισμα καὶ στολισμὸς τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινωνίας καὶ οὐχὶ παράγων ὠφέλιμος καὶ εὐεργετικὸς ταύτης καὶ ἐκείνου.

Καὶ θὰ τὰ ἐνοήσουν ὅλα αὐτὰ αἰ Ἑλληνίδες, ἐὰν ἐκπαίδευθοῦν καλῶς καὶ τελείως, ἐὰν ἐπιδοθοῦν εἰς πᾶσαν ἀρμόζουσαν πρὸς τὸ φύλλον των ἐργασίαν εἴτε ἐντός, εἴτε ἐκτός τοῦ οἴκου, ἀδιάφορον, ἐὰν ἔχωσι τὸ δικαίωμα ὡς ἐλεύθεραι πολίτιδες νὰ μελετῶσι τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος των κατὰστασιν καὶ ἐπιδιώκωσι διὰ τῆς ἐλευθέρως καὶ νομίμου ὁδοῦ τὴν εἰς καλὰς χεῖρας ἀνάθεσιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς, ἐὰν τέλος διὰ τῆς ἀτομικῆς βραχυτηγῆς των μεταβληθοῦν εἰς στυλοβάτας τοῦ οἴκου, εἰς ἔρεισμα πολῦτιμον καὶ ἀπαράκρητον τοῦ ἀνδρός, εἰς εὐεργετικὸν παράγοντα τῆς εὐτυχίας του καὶ οὐχὶ εἰς εὐτελεῆς κοσμητικὸν σκεῦος, θαμβοῦν διὰ τῶν χρωμάτων, ἀλλὰ στοιχίζον περιουσίαν ὄλην πρὸς συντήρησίν του καὶ εἰς πλήρη ἀχρηστίαν καταδικασμένον.

Τοῦτο ἐπιζητοῦμεν ἡμεῖς διὰ τὴν Ἑλληνίδα, εἰς αὐτὸ περιττῶν ὁ ἀγών, ὅν ἀπὸ δεκαετίας ἀνελάθομεν καὶ τὸν ὅσον μεθ' ὅλας τὰς ἀντιπράξεις, μεθ' ὅλην τὴν παρά μεγάλης μερίδος τῆς γυναικὸς ἀντιπολίτευσιν ἐλπίζομεν νὰ φέρωμεν εἰς αἴσιον πέρας.

Ἡ ἀποδοχὴ ἄλλως τε τῆς γυναικὸς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, ἢ ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ὁσημέρι βιομηχανικῆ αὐτῆς δράσεως, ἢ ἀποδοχὴ της ὡς μέλους τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ πτυχίῳ διδασκαλικῶν ἐξετάσεων, ἢ ἡδὴ ὑπὲρ αὐτῆς παρασκευαζομένη παρὰ φιλοπροσόδου Κυβερνήσεως νομοθετικῆ ἐργασία πρὸς μέσην καὶ ἐπαγγελματικὴν εἰδικὴν παιδείαν ἢ ἐπέκτασις τῆς φιλανθρωπικῆς αὐτῆς δράσεως εἰς βαθμὴν εὐεργετικὴν διὰ τὴν χώραν, ἢ διὰ τῶν Κυριακῶν σχολείων ἐκλαίκεσις τῆς γυναικείας παιδείας εἶναι τῶσαι νίκαι ἃς κατήγαγον τόσα τρόπικα ἄτινα ὕψωσαν αἰ ἰδέαι μας ἐπὶ τῆς ἀκνησοπάρτου ὁδοῦ, ἣν μέχρι τοῦδε διηνύσαμεν, ὥστε μετὰ θάρρους νὰ βαινῶμεν πρὸς τὰ ἐμπρός, τῆ συνοδείᾳ ὄλων τῶν ἀληθῶς πονούντων καὶ ποθούτων τὴν οικογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν εὐημερίαν.

ΠΑΣΤΕΡ
Δ'.

Ἡ μέθοδος αὕτη σήμερον ἐφηρμόσθη παγκοσμίως. Ἐκκ-

τοντάδες γυναικῶν καὶ κορασιῶν ἀσχολοῦνται ἐν ταῖς μεταξοπαραγωγίαις χώραις εἰς τὴν σύντριψιν τῶν ψυχῶν, εἶτα δὲ εἰς τὴν διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασιν, τὴν ἐκλογὴν καὶ ταξιθετήσιν τῶν μικρῶν ἰσθῶν, ἐφ' ὧν τὰ ὠὰ εἶναι ἐναποθεθιμέναι.

Ἄλλ' ὁ Παστέρ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ταύτης ἐπιστημονικῆς ἐκστρατείας, ὑπέστη τοσαύτην κόπωσιν καὶ τοσαύτην κατάρχρῃσιν ἐποιήσατο τοῦ μικροσκοπίου, ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν πειραμάτων αὐτοῦ, ὥστε, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1868 προσεβλήθη ὑπὸ ἡμιπληγίας. Ἡ ἐνεργητικότης του ἐθιζάμευσε τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ δὲν ἐπανέβρεν ἔκτοτε τὴν πλήρη χρῆσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ, καθόσον ὁ ἀριστέρος βραχίον ἐμεινε τοῦ λοιποῦ ἀκίνητος.

Ἐν τούτοις ὁ θάνατος ἐξέστη αὐτοῦ. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1869, μοιλονότι ἦτο ἀδύνατον αὐτῷ καὶ νὰ σύρεται ἔτι ἐν τῷ δωματίῳ του, συνεκινήθη τοσοῦτον ἐκ τῶν ἀντεγκλήσεων, ἃς διήγειρεν ἡ μέθοδος του ἐπὶ τῆς κοκκώσεως, ὥστε ἀπεράσισε ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Alais.

Ἐκεῖ παρηκολούθησε καθ' ὅλας τὰς φάσεις, ἀπὸ τοῦ σπόρου μέχρι τοῦ κουκουλίου, τὴν ἐπιχειρουμένην ἀνατροφὴν τοῦ μεταξοσκώληκος, ἔσχε δὲ τὴν χαρὰν νὰ πιστοποιήσῃ ἄπαξ ἔτι τὴν ἀκρίθειαν τῆς μεθόδου αὐτοῦ.

Ἄλλ' αἱ ἀντιπράξεις διήρουν πάντοτε. Ἡ δὲ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, κλονιζομένη ὑπὸ τῆς βικιότητος καὶ ἐπιμονῆς τῶν ἀντιφρονούντων, ἐδίσταξε ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς μεθόδου τῆς κοκκώσεως. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐπρότεινε εἰς τὸν Παστέρ νὰ μεταβῇ εἰς Αὐστρίαν, εἰς μίαν ἐπαυλίαν, ἀνήκουσαν εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν πρίγκηπα, τὴν ἐπαυλίαν Vicentina. Πρὸ δεκαετίας ἡ συγκομιδὴ τῶν κουκουλιῶν τῆς ἐπαύλεως ταύτης δὲν ἤρκει εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ σπόρου, ὅν ἀνέτρεφον. Ὁ Παστέρ ἐδέχθη περιχρῆς τὴν πρότασιν τῆς σπουδαίας ταύτης δοκιμαστικῆς ἐξελέγγεως.

Διήλθε, πλῆγικασμένος ἐντὸς βραχίονι, ἢ μεταφερόμενος ἐπὶ θρονίῳ, τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν καὶ ἐφθικε τέλος πλησίον τῆς Τεργέστης, εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπαυλίαν. Ἡ ἀνατροφή τῶν σπόρων ὑπὸ τοῦ Παστέρ, ἐπέτυχε θαυμασίως, καὶ ἡ πώλησις τῶν κουκουλιῶν ἔδωκεν ὠφέλειαν 26 χιλιάδων φράγκων.

Ὁ Αὐτοκράτωρ, πεισθεὶς περὶ τῆς πρακτικῆς ἀξίας τῆς μεθόδου, ἀνόμασε κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1870 τὸν Παστέρ Γερουσιαστὴν· ἀλλ' ὁ προβιβασμὸς οὗτος δὲν ἔλαβε κайρὸν νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα. Ὁ Παστέρ ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν τὴν παραμονὴν τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Πατριώτης ἐνθερμος, ἠσθάνθη ἀλγεινότερα τὰς πρώτας συμφορὰς μας. Τὰ δελτία τῶν καταστροφῶν ἐθύβιζον αὐτὸν εἰς βαθεῖαν ἀπελπισίαν. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸν βίον του δὲν εἶχε πλέον δύναμιν νὰ ἐργασθῇ. Ἐξῆ ὡς ἡττημένος ἐν τῇ μικρᾷ του οἰκίᾳ εἰς Arbois, καὶ συνεχῶς ἦταν εἰσῆρχετὸς εἰς τὸ δωμάτιόν του εὕρισκεν αὐτὸν περιδρακρυν.

Ἡ ἐργασία του ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ζύθου ἐξετελέσθη μικρὸν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Ἑλλείπει ἡμῖν ὁ χρόνος, ἵνα χαρακτηρίσωμεν ἀρκούντως τὰς ἀναζητήσεις, δι' ὧν ἐτελειοποίησε παραδόξως τὰς μεθόδους τῶν κατασκευαστῶν.

Κατόπιν ἐπῆλθεν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ προφυλακτικοῦ ἔμβο-

λισμοῦ τῆς ἀσθενείας τῶν προβάτων καὶ κτηνῶν, μίαν τῶν λαμπροτέρων κατακνήσεων τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Σήμερον ἡ γενικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τοῦ ἀνθρακώδους ἢ εὐλογιώδους ἰοῦ (1) ἐπιφέρει ἀπὸ τὴν ὑφήλιον, ὡς ἐκ τῆς προφυλάξεως τῶν κατοικίδιων ζώων, ἀνυπολογίστους εὐεργεσίας.

Ἄλλ' ἐν μέσῳ τοσοῦτων σπουδῶν, ἡ ὑπερέουσα πάσας καὶ ἥτις ἐπὶ πενταετίαν συνεκέντρῳσεν ἀπάσας τὰς προσπάθειάς τοῦ Παστέρ, ἦτο ἡ λύσσα. Μυστηριώδης ὡς ἐκ τῆς ἐπιώσεως, φρικώδης ὡς ἐκ τῶν συμπτωμάτων, ἡ ἀσθένεια αὕτη, εἴλκεν ἀπὸ πολλοῦ τὸν πειραματικὴν μας, ὅτε περὶ τὸ 1880 ἦψατο τέλος αὐτῆς. Ἐκτὸς δὲ τοῦ θελγήτρου τοῦ σκοτεινοῦ αὐτοῦ προβλήματος, ἠσθάνετο ὅτι ἐὰν κατάρθῃ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν αἰτιολογίαν ἀσθενείας τῶν φρικώδους, τόσον ἀπαισίας, θὰ ὑπερίσχυεν ὅλων τῶν πνευμάτων τῶν παρακλουθούτων νέας ιδέας.

Γνωστὸν ἐπίσης μεθ' ὁποίας λάμπει, μεθ' ὁπόσης ἐπιτυχίας ὁ Παστέρ κατάρθωσε νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἔδραν τῆς λύσσης, καὶ νὰ μεταδώσῃ διὰ τοῦ ἐνοφθαλμισμού μορίων ἐγκεφαλικῶν βολβῶν ζῶον λυσσῶντος, τὸ μέσον τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὰ ἀποτελέσματα λυσσικοῦ δήγηματος.

Δὲν θὰ ἐκθέσωμεν διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν τὸ τοσοῦτον σαφῶς διήλυσθὲν ζήτημα τοῦτο, τῆς Μεθόδου Παστέρ πρὸς θεραπείαν τῆς λύσσης.

Τὴν 14ην Νοεμβρίου τοῦ 1888 ἐνεκαινίσαν τὸ περίφημον ἴδιον, τὸ ὀνομαζόμενον Ἰνστιτοῦτον Παστέρ, ἰδρυθὲν διὰ παγκοσμίαν ἐράνην, ἀνεληθόντων εἰς τὸ ποσὸν τῶν δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομμυρίων φράγκων. Τὸ Ἰνστιτοῦτον Παστέρ κατέχει μεγάλην ἔκτασιν τῆς ὁδοῦ Dutot ἐν τῇ συνοικίᾳ Vaugirard. Ἡ ὑπηρεσία τῆς θεραπείας τῆς λύσσης ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Grancher, τῆ συνεργασίας τῶν ἱατρῶν Chantemesse, Charin καὶ Terrillon.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον Παστέρ εἶναι κέντρον ἐφαρμογῆς τοῦ τρόπου πρὸς θεραπείαν τῆς λύσσης, κέντρον ἐρευνῶν διὰ τὰς μολυσματικὰς νόσους καὶ κέντρον διδασκαλικῆς διὰ τὰς σπουδάς, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ μικροβία.

Αἶθουσα παραδόσεων, ἐργαστήριον ἀνατομίας, ζωολογικὸν σπουδαστήριον, ἐργαστήριον φωτογραφικῆς, καταστήματα, καὶ διάφορα ἄλλα οἰκοδομικὰ ἀποτελοῦσι τὸ Ἰνστιτοῦτον. Ἐν τῷ κήπῳ δὲ κτίριον διὰ τὰ πειραματικὰ ζῶα, ἔτερον διὰ τὰ λυσσῶντα ζῶα, συμπληροῦν τὸ οἰκοδόμημα τῆς ὁδοῦ Dutot, ὑπὲρ χρησιμεύει ὡς ὑπόδειγμα εἰς τὰ μέλλοντα νὰ ἰδρυθῶσι τοιαῦτα, εἴτε ἐν Γαλλίᾳ, εἴτε ἀλλαχοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἄννα Σερούτου

ΓΑΛΗΝΗ ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΥΜΙΑΝ

Ἰδού! μικρὰ μου Μ'τα, μοὶ ἔλεγεν ὁ σύζυγός μου, μετὰ τινὰ σιγὴν, ἀποδίδων μοὶ τὸ φύλλον ὑπὲρ εἶχε λάθει ἀπὸ τῶν χειρῶν μου. Δὲν σὲ ἐγνώριζον τόσον ποιητικῆν. Ἄλλὰ πόθεν σοὶ προέρχονται τοσοῦτον θλιβεραὶ ἰδέαι; Μήπως ἐγνώρισας τὴν ἀπιστίαν; Ὁχι, βεβχίως. Καὶ εἶθε νὰ εἶσαι πρὸς αὐτὴν πάντοτε ξένη! Ἐσο βεβχία, ὅτι ἔνεκεν ἐμοῦ δὲν θὰ

(1) Τῆς φλυκτανώδους νόσου τῶν προβάτων.

κλαύσης ποτέ, μικροῦλά μου Καὶ λέγων ταῦτα με ἐθώπευσε τρυφερώς.

Ἐφρόνου τότε, ὅτι ἡ ἀπιστία του θὰ μοὶ ἦτο ἀδιάφορος, ἀφοῦ δὲν τὸν ἠγάπων. Δεσποινὶς Μέτα, μοὶ εἶχεν εἶπει ἄμα ἐγνωρίσθημεν, εἴσθε πολὺ λεπτοφυῆς καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένη, ὥστε ν' ἀνθέξτε εἰς τὴν σκληρὰν καὶ ἐργώδη ζωὴν, τὴν ὁποίαν ζῆτε πρὸ διετίας. Τί θ' ἀπογείνητε εἰς τὸ μέλλον, σεῖς καὶ ἡ Λένα, ἀνευ περιουσίας καὶ συγγενῶν; Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι με ἀγαπᾶτε, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς δώσω ἐν ἄστυον...

Ἡ καρδιά μου ἐξκνέστη ἐκνάντιον του, ἐκ τῶν ὀρίων ἄτινα ἔθετεν εἰς τὸ φυσικὸν δικαίωμα της τοῦ νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως, εἰς τὸν πόθον της τοῦ νὰ ἐμπνευσθῇ ὑπὲρ ἐρωτος δικτύρου, μεθυστικοῦ καὶ εὐτυχοῦς. Ἄλλ' ἄμα ὡς ἐσκέφθη τὴν Λένα, τὴν μικρὰν αὐτὴν καὶ ἀτυχεῖ ἀδελφὴν μου, ἥτις τοσοῦτον ὑπέφερεν ἐκ τῆς πενίας μας, καὶ ἥτις ἦτο πάντοτε τόσον ὠχρά... Δὲν ἠσθάνομαι ἐμυτὴν εὐτυχῆ κατὰ τὸ μετὰ τὸν γάμον ταξείδιόν μου. Εἶχον τόσον συνειθίσει τὴν συντροφίαν τῆς Λένας, ἣν ἠγάπων πρὸ παντὸς ἐν τῷ κόσμῳ, ὥστε ὁ ἀπ' αὐτῆς χωρισμὸς μου, μοὶ ἐφαίνετο ἀφόρητος.

Μετὰ πολλὰ ἔτη εὕρισκον ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ της στίχους, τοὺς ὁποίους τῆ ἔστειλλον τότε, ἐκφράζουσα δι' αὐτῶν τὴν λύπην μου διότι ἦτο μακρὰν μου εἰς μακρὸν χώραν, ἐνῷ πράγματι ἐγὼ ἦμην μακρὰν ἐκείνης. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Βενετία ἠῤῥεκε τὴν μελαγχολίαν μου, ἀντὶ νὰ κλαίω ἐνώπιον τοῦ συζύγου μου, ἔγραφα πλήρεις θλίψεως στίχους, προοριζομένους διὰ τὴν ἀδελφὴν μου. Ἡ Βενετία με τὴν μυστηριώδη καὶ βαθεῖαν σιγὴν της, με τὰ πάντοτε βέροντα ὕδατά της, με τὰς μελαγχολικὰς γονδύλας της, τῶν ὁποίων αἰ κῶπαι ἀποτελοῦν τοσοῦτον θλιβερὸν καὶ γλυκὺν συνάμα κρότον, ἢ Βενετία με ὄλην τὴν περίλυπον καὶ ἐλκυστικὴν καλλονὴν της, με ἐνέβλαπτεν εἰς τοιαύτας ζοφερὰς σκέψεις, με συνεκίνοι τοσοῦτον, ὥστε ἀκουσίως ἐσκαπτόμην τὸ βαθὺ ἐκεῖνο βάρκθρον ἐνθα, κατὰ τὸν Δίκην, «πλανάονται τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἠδύνατο νὰ εἶναι, καὶ τὰ ὅποια δὲν ὑπῆρξαν ποτε».

Ἐκεῖ ἐξεγείροντο ἀπὸ τοῦ βᾶθους τῶν διωρῶν ὄλαι αἰ θλίψεις δι' ὧν ἦμην βεβαρμένη, ὡχρὰ ὡς φάσματα· καὶ ἔσαν ἡ θαλασσία αὔρα διωλιθισθινεν διὰ τοῦ παραθύρου μου, καὶ τὰ κύματα ἐθράυοντο κάτωθεν ἐπὶ τῶν πλῆκῶν, ἠσθάνομαι ἐμυτὴν πιεζομένην ὑπὸ ἀκαταβλήτου νοσταλγίας τοῦ παρελθόντος μου, ὡς παιδίου εὐτυχῶς, παιδίου ἐλευθέρου, ὅτε δὲν εἶχον ἔτι κάμει τὸν ἔρανον, ὅστις ἀντήχει νῦν ἀενάως ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως μέχρι θανάτου!

Ἄντελήθηθην δὲ καλῶς τὴν ἔνοιαν τῶν αἰσθημάτων μου τούτων, ὅτε, εὕρισκομένη μετὰ τοῦ συζύγου μου ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Lido, εἶδον τὸν ἄνδρα, δι' ὃν τὸ πρῶτον ἡ καρδιά μου ἐπαλλε, νὰ διέλθῃ πλησίον μου...

Ἐκεῖνον!... Δὲν τὸν εἶχον ἴδει εἰμὴ ἄπαξ, πρὸ δύο περὶπου ἐτῶν, καὶ ὄλη ἡ σιγὴ τῆς συναντήσεώς μας ἐπανῆλθεν ἀκαριαίως εἰς τὸ πνεῦμά μου. Ἡ προῶως ἐπερχομένη τότε νύξ, ἡ βραδέως πίπτουσα λεπτὴ βροχὴ, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου δερόμενος ἔρημος δρόμος, καὶ ὁ τρεμοσβύνων φάγος, ὑπὸ τὸν ὅποιον ἐποπθετήθη, ἀναμείνουσα τὴν Λέναν ἐπανερχομένην ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς κοπτικῆς, ζωηρῶς ἀναπαρίσταντο εἰς τὸν νοῦν μου. Τότε εἶχε διέλθει ἐκεῖνος καὶ ἐστράφη, ὡπως

ΦΡΕΒΟΛΙΑΝΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Είχε γείνει έπαισθητή ή έλλείψις Φρεβολικων νηπιαγωγων, άφ' ης έποχης το Παρθενιαγωγειον της κ. Αι. Λασκαριδου έπαυσε λειτουργειν και ή μόνη έν Έλλάδι μορφωτρια νηπιαγωγων άπεσούθη ιδιωτεύουσα εις την έν Καλλιθέα έπκυλιν της.

Και θά ήτο λυπηρόν, εάν, έλλείψει νηπιαγωγων, το θυμασιον μορφωτικόν έργον του Froebel, δέν άπέφερε πλέον και παρ' ήμιν τά ευεργετικά αποτελέσματά του. Ευτυχώς το Παρθενιαγωγειον Σχορδέλη, τή έπινεύσει έλπίζομεν, και της κ. Αικ. Λασκαριδου, ιδρύει τάξιν μορφωτικήν νηπιαγωγων, έν ή θέλουσιν διδάξει αι τελειόταται των έν τω κλάδω τούτω καταρτισθεισών παρ' της κ. Λασκαριδου δεσποινίδεσ και κυριαί. Το κύρος του ονόματος της κ. Λασκαριδου, ή οποία ώς μέχρι τούδε ούτω και έν τω μέλλοντι θά υποβάλλη μετ' άλλων ειδικων προσώπων εις διπλωματικάς εξετάσεις τās νέας νηπιαγωγούς, μάς πείθει περι της σοβαράς εργασιās του νέου τούτου μορφωτικού κέντρου, διό το όποιον πολλά όφείλονται συγχαρητήρια πρός την δα' Ασπασίαν Σχορδέλη.

Η Διεύθυνσις του Παρθενιαγωγείου 'Ασπ. Σχορδέλη αναγγέλλει ότι από 1ης Νοεμβρίου καταρτίζει τάξιν Φρεβελιανών νηπιαγωγων. Εις την τάξιν ταύτην γίνονται δεκταί πλην των πυχιούχων διδασκαλισσών και νέας ηλικίας άνω των 16 έτών, έχουσαι άπολυτήριον της Δ' τουλάχιστον τάξεως του 'Ελλ. Σχολείου και ένδεικτικόν άόστησ συμπεριφοράς. 'Υπογραφεύνται δέ αύται να φοιτώσι τακτικώς καθ' έκάστην από της 9ης — 12 και τούτο μέχρι του τέλους του σχολικού έτου, ότε, θέλουσιν υποδηληθή εις εξεάσεις ένώπιον εξεταστικής 'Επιτροπής και της Κυρίας Αικ. Λασκαριδου πρός άπόκτησιν πυχιού δι' ού θέλουσιν αναγορευθή Φρεβελιαναι νηπιαγωγοί. Αι μαθήτρια της Φρεβελιανής τάξεως πλην της σειράς των τε πρακτικων και θεωρητικων μαθημάτων της Φρεβελιανής μεθόδου, θέλουσι διδχθη την Γεωμετρίαν, την Φυσικήν Ιστορίαν, την Γυμναστικήν, την 'Ωδικήν, την 'Ιχθυογραφίαν και τ' α' τ' σ' ν δέ και την άγγειοπλαστικήν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Π. Π. Ρέθυμον. 'Επιστολή σας μετά φρ. χρ. 80 έλήφθη. 'Ευχαριστούμεν δι' ευγενή φροντίδα. Γράφομεν.—Καν Ε. Τσ. Πάτρας. 'Ενεγράφητε. 'Στείλατε συνδρομήν σας έντός συστημένης επιστολής εις διεύθυνσίν μου.—Κουσ κ. Αδ. Α. Ροσκόβιου. 'Επιστολή σας μετά φρ. 88 έλήφθη. 'Απείρους ευχαριστίας διό διευκόλυνσιν Γράφομεν άμέσως.—Δα Αι Μ. Φιλίππουπολιν. Συνεμορφώθημεν οδηγίαις σας.

'Ο Benoist ήσάσθη ελλαδώς άμοφτέρας τās χειράς της νεαρās γυναικόσ, και εξέηλε με πνεύμα τεταραγμένον και βήμα κλονούμενον.

XXXIII

'Ο Θεόδωρος δέν ήτο η'χαριστιμένος από τον έκυτόν του ή ζωηρά ευχαριστήσις ήν ήθάρθη προκαλέσας τον νεαρόν ύπολοχαγόν, εξεμηνείετο ποό της βεβαιότητος ότι ή κ. Δέ Βωράνδ θά έθληθετο πολύ μαθαίνουσα ότι έπληγωσε τον σύζυγον της μικράς φίλης της.

'Αλλ' ή υπόθεσις ήτο προκεχωρημένη, ώτε δέν ήδύνατο πλέον να την αναχαίτσει' άλλως τε εις την άνάμνησιν των δριμυτών φράσεων, τās οποιάς εξεστόμισεν ό άρρων Ουστάροσ, ό Benoist ήθάρθη κοιλάζον τό αίμά του, και ένφ ή φρόνησις τω έπανελάμβανεν ότι ύπηρεζεν όρμητικώς, ό θυμός του τω προύξενει βίγος άνοπομονησίας.

'Η έρις ύπηρεζε τόσω γελοιοειδώς άκατανόητος, ώτε το κοινόν, και πρώτοι οι μάρτυρες άνεξήτουσ σοβαροτέραν άφορμήν πρός έπιεξηγησιν αυτής. Τί θά συναδιναν ένάν τό όνομα της 'Εστελλάς ήχοετο έν τω μέτω; 'Η σκέψις ούτη ώθει τον νέον να προφυλάσσει, και να διατελή έν διηνεκεί άνησυχία. 'Αλλά και έτέρα φροντίς τον ήνώχλει' δέν έπρεπε να μά'η ή κ. Δέ Βωράνδ ότι έμονομάχησε δι' αυτήν, καθίστον θά τον έξελάμβανεν ώ; τρελλόν, ότι έπροκάλεσε τόσον άποτόμως ένα άγνωστον. 'Επέπρωτο, διανοετο μελαγχολικώς, άπέναντι αυτής της γυναικόσ να πράττω αιωνίως άνοησίας!

'Ο νεαρός Δ' 'Ωλουά έρθανεν εξ άλλου έμπνεόμενος υπό των μάλλον πολεμικων διαθέσεων. Εισελθών έν τω οίκω του την προτεραία, λίαν άπρησολημένος έκ των προπαρασκευων της μονομαχίας, δέν παρετήρησε τουσ έρυθρούσ όφθαλμούσ της συζύγου του. 'Η άτυχης νέα, τόσον κατανόησε το καθήκον της, ώτε παρευθής έπέθυμει να τω εξομολογηθή το σφάλμα της, έλπίζουσα να επαναφέρη τον σύζυγον της εις ύγιεινέτερα; ώ; πρός την φιλίαν της σκέψις, και τον αναγκάσει ν' άνομολογήσει την μεγαλυφυλίαν και αξιοπρέπειαν του χαρα-

'Αντίτιμον ήμερολογίων έλήφθη.—Κον Δ. Ι. Ζ. Κάϊρον. 'Ενεγράφη Φύλλα άπεστάλησαν.—Καν Μ. Β. Και τό αντίτιμον της άποστολής του κ. Β. Έλαβον και τās παρ' ύμών 15 δρ. Σας ευγνωμονώ διό την ευγενή φροντίδα. Γράφω.—Κον Α. Μ. 'Οδησσόν. 'Επιστολή σας 'Ιουνίου μετ' έπιτυχής 100 φρ. έλήφθη 'Ευχαριστούμεν. Νέα συνδρομητρια ενεγράφη—Δα Μ. Το. Χίον. Σας έγραψα έγκλίως γνωρίζουσα ύμιν την άφιλή παραλαβήν των 110 φρ. Και πάλιν θερμάς ευχαριστίας—Καν Μ. Δ. Κ. Τρίκαλα. Φαίνεται ότι επιστολή εκείνη παρέπεσε. 'Ευχαριστούμεν διό προθυμία. 'Αποστέλλομεν έκ νέου.—Καν Μ. Ν. Σάμον. Δέν σας άπηνητήσαμεν ένωρίτερον διότι δέν έλάθομεν άμέσως τά άγγελθέντα χρήματα 'Ηδη έλήφθησαν. Σας ευχαριστούμεν άπείρους. Γράφομεν.—Κον Ο. Οί. Κυθωρίας. 'Επιστολή σας μετά φρ. 50 έλήφθη. Ευγνωμονούμεν. Βιβλίον άπεστάλη, όχι όμως και σχετικα παίγνια, άτινα παρηγγέθησαν και άποστέλλονται προσεχώς μετ' έπιστολής.—Καν Ι. Γ. Π. Ριόλις. 'Αποστέλατε εις Ρουμ. Χαρτ. έντός συστημένης επιστολής.—Καν Α. Μ. 'Αθήνας. Σήμερον δίδεται ή άπάντησις ήν άνεμένετε.—ον Ν. Γ. Χανία. Τί σκέπτονται αι εκεί άγαπηταί συνδρομητριαί; Θά ήμην ευνώμων, έν τό έξευρα, ίνα κανονίσω τό της άποστολής ζήτημα.—Κον Γ. Γ. Κ'πολ ν. Συνεμορφώθημεν οδηγίαις σας—Καν Α. Β. Ληζούριον. 'Εστειλαμεν. 'Αναμένομεν άνοπομόνας καθυστερουμένασ συνδρομάσ 3 έτών.—Κον Α. Γρ. Λαύριον. Ευγενής επιστολή σας μετά δρ. 20 έλήφθη.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κροκέταις ρύζι. Βράστατε 50 δρ. ρύζι εις 150 δρ. γάλα προσθέτουσα και τον έξωτερικόν φλορόν λεμονίου ψιλοκομμένον. Προσθέσατε 50 δρ. ζάχαριν ψιλήν, όλίγον άλας, και έως 30 δρ. βούτυρον. 'Οταν τό ρύζι σκάσει, δέσατέ τε με τέσσαρας κρόκουσ αυγού κτυπημένους και σεβρίσετε εις πιάτο. 'Οταν κρουώτη, ζυμώσατε όλίγον και σχηματίσατε κροκέτας τās οποιάσ βουτάτε εις κτυπημένον αυγόν και μετά ταύτα εις ψύχαν ψωμιού τριμμένην και τηγανίζετε εις άρθρον βούτυρον.

Παρακαλούνται αι κ. κ. συνδρομητριαί και οι κ. συνδρομηταί, οι καθυστερούντες μέχρι σήμερον τās συνδρομάσ των, να σπεύσουν εις εξόφλησιν αυτών. Την αυτην παράκλησιν άπευθύνομεν και πρός πάντας τουσ άνταποκριτάσ και τās άνταποκριτίας μας. Θά ευγνωμονούμεν, εάν δια της προθυμίας των μάσ άπαλλάξουν της άνιαράς και έννευριστικής φροντίδος να έπαιτῶμεν δι' επιστολών τό γλίτχρον ποσόν της αξίας της 'Εφημερίδος μας.

κίτροσ της 'Εστελλάς, και ειχε πείσει έκυτήν ότι θά τον έδλεπεν έντός όλίγον διερχόμενον τό κατώριον του μεγάρου Δέ Βωράνδ και έτοιμον να ζητήση συγγνώμη.

'Αλλά τό σκυθρωπόν ύφος του συζύγου της άνεχαίτισε τās ευγενείσ αυτής προσέσεις. 'Ο 'Ωλουά, όστις δέν ύπεκρίνετό ποτε άπέναντι της; 'Οδέττης, ήν έλάτρευε, διασχυρίσθη ότι ειχε σπουδαίαν ύπηρεσιακήν εργασίαν, ήτις θά τον άπροχόλει κατά τό πλείστον της νύκτος, και έκλείσθη εις τό δωμάτιόν του. 'Αποσυρθείσ ούτω και μονάζων ό νεαρός αξιοματικός, ήρχισε να μέμνηται τον άδιακρίτον και άγροίκον έκείνον, του όποίου ή παράδοξις έπίθεσις θα τον ήνάγκαζε να διελθή επί του ανακλίνουρου τόσω δυσάρεστον νύκτα και να δοκιμάση πάλιν τās άναπορευτούσ συγκινήσεισ της μονομαχίας. Ζητήσας δέ πληροφορία περί του αντιπαλου του, έμαθεν ότι ήτο όχι μόνον αληθής ίππότης, αλλά και άρχαίος φίλος της οικογενείας Δέ Βωράνδ Αι πληροφορίαί αύται τον η'χαρίστησαν μέν, αλλά δέν ήσχυσαν να κατενώνασαι την όργην του, διό την άκατονόμαστον προσβολήν, ήν έλαβεν, έν χώρῳ τοσούτον ιερῳ ώσ το κοιμητήριον. 'Επαρουσιάσθη λοιπόν την έπαύριον επί: του πεδίου, με άόφρασιν έσχηματισμένην να δώτη έν καλόν μάθημα εις τον αντίπαλόν του.

Τό έκλεβθεν όπλον ήτο τό ξίφος; και τούτο παρείχεν εις τον Benoist την έλπίδα άνωδύνου τέλους. 'Αλλ' έκ πρώτης άρετηρίας παρετήρησεν ότι ό Δ' 'Ωλουά δέν ήτο διατεθειμένος να του φεισθή; σιανοχωρηθείσ δ' έκ τούτου ύπερασπίσθη έκυτόν, όσον ήδύνατο κάλλιον, προσπαθών να μη πληγώση τον όρμητικόν έχθρόν του, όπερ δέν ήτο εύκολον.

'Ο νεαρός ύπολοχαγόσ δέν ήτο άρχούντως κύριος έκυτου ίνα αντίληφθί των διαθέσεων του Θεόδωρου, ότε και θά προσεβάλλετο ή φιλοτιμία του; διότι έπιτεθείσ μετ' όρμης, εκουράσθη ταχέως, και έντός στιγμήσ τινων, ούδέν διεκρίνευ εύκρινώς. Διό τούτο, σοφερόν κτύπημα, όπερ θά διεπέρα διαμπαή τό στήθος του Benoist, διήλθε; μεταξύ της πλευράς και του βραχιόνος του, άφήςας μόνον μικράν άμυχήν επί του καρπού της άνωβωμένησ χειρός του.

(άκολουθεί)